

A ste ovo znali...

Ča judi deju, kako j' nastalo ime Zamet?

Nekadašnji ofčar, pokojni Sirina Vajankin od Garić, povedal mi j' da j' ime Zamet nastalo od snežnega zmeta ale zameta, a to da j' bilo ovako: Halubajski ofčari da su nekada po lete pasali ofce po gorah se tamo do Snežnika. V zime da su neki šli z ofcami prek Uški v Istru, a neki su pasali doma po komune.

(...)

Nekada da su pak bivale veće buri i veći snegi lego danas. Dole pod Srdoči da j' bil komunal. Sada pustoš, kamene i glog direka. Od njega da j' ime selu Diraki.

Bura d'j' stazi i one škrapu mej kamenen zamela snegon, pak da j' bilo reć koda j' se ravno. Ofčaru, ki j' prvi po snegu k moru z ofcami šal, da su ofce zapadale mej stenami va zmet. Tako d'j' već puti i sam ofčar zapal do pasa va zmet ale zamet od snega.

Kad se j' večer doma vrnul, da su ga pitali: „Je bil dole velik zamet.“ Tako su ta kraj po ten zamete od snega počeli zvat Zamet i ostal je Zamet, a judi, ki tamo bivaju, Zamećani.

Ivo Jardaš: Kastavština

POZDRAV IZ ZAMETA
Svoj imendan ti od srca želi tvoja Prijatelj
E. Marica

A ste ovo znali...

(Zač?) Katrida ale Kantrida

Dole pod Zamet do reškega kunfina pul more se zove Kantrida, a Halubjani zovu Katrida. Halubjani zovu stolicu, na koj se sedi „katrida“, a Smokvari i Zamećani reču „kantrida“.

Taj kraj je pak spodoban na katridu, zato ga zovu Katrida ale Kantrida. Jedanput san šal dol k moru s pokojnen barbun Jožinun Marčejun. On je bil paron od Brgudi i Marčejeve Dragi. Pital san ga: „Barba Jože, zač temu kraju govore Katrida?“ „Viš malo“, rekal je barba Jožina Brgujan, „da on neki veli Krajević Marko sede tu na železnicu, nogi bi mu se močile va more, a s hrton bi bil nagnjen na Zamet ale na Kunfin. Pa ča ni to spodobno posensega jenoj velikoj katride?“ Kunfin se pak zove on kraj na Plasah, kade se j' mejila ale kunfinala Kastafćina i Reka.

Ivo Jardaš: Kastavština

A ste ovo znali...

(Zač?) Škurinja

Mej Pehjin i Drenovu j' jena lepa i velika draga. Ta draga j' mej visokemi bregi. Od buri, z drenofske strani, je Drenofski vrh, a od trmuntani, z pehjinjske strani, j' breg Vela Straža.

*Mej temi bregi prvo sunce zajde i prvo se zaškuri ale zamrači lego gore va Halubje, pak tu dragu zovu Škurinja. Juden va Škurinje deju Škurinjšćaki.
[...]*

Škurinja j' od buri i trmuntani z bregi zaprta; kako judi deju, „va jatnen je” ale „va bonace”.

Ivo Jardaš: Kastavština

A ste ovo znali...

(Zač?) Drenova

*Deju, da j' nekada va stara vremena bilo va ten pajize silu božju drenovini.
Drena d' j' bilo za toporišća, za zubi na grabjah i drenove metli, da su onuda
narezali za si reškj balotari, kj su Reku meli.*

*Ovako o pozime, kad su bile drenjuli zrele, da su jih Rečani prihajali trgat. Se po
pune koneštri drenjul da su nosile Reščice doma. Zavin tega drena, del je Barić s
Podbrega, da temu pajizu deju Drenova.*

Drenofčani i dan danas uževaju va vele sopeli sost i zakantat:

*Drenjula se trese
Na njoj su drenjule
Na njoj su drenjule
Bele i črjene.*

